

er et meget stort Antal af de 50 000 arbejdsløse, som der var paa dette Tidspunkt, uden nogen Arbejdsløshedsunderstøttelse; han nævnte et Antal af 20 000, hvilket betyder, at 50 000 Mennesker var uden Understøttelse. Den Adgang, der ved Loven af 1. Juli 1927 er givet til at oprette Krise-kasser, er nemlig paa Grund af den store Arbejdsløshed kun benyttet af meget faa Arbejdsløsheds-kasser, i alt kun 7, omfattende ca. 43 000 Medlemmer. 9 Kasser har foretaget en Udvidelse af Dageantallet, og endelig er der 36 Kasser, der repræsenterer mellem 180 000 og 190 000 Medlemmer, der ikke har kunnet paatage sig den Opgave at oprette en Krisefond. Det er denne Situation, som har foranlediget Forslagsstillerne til at stille Forslag om en midlertidig Krise-hjælp.

Ved 1. Behandling i Folketinget erklærede Indenrigsministeren, der udførligt udtalte sig om Lovforslaget, at Regeringen ikke vilde kunne medvirke til dets Gennemførelse. Samme Standpunkt indtog Venstres Ordfører, Knud Kristensen, ligesom de Konservatives Ordfører, Christmas Møller, udtalte, at hans Parti ikke saa kort Tid efter, at den gældende Arbejdsløshedslov er vedtaget, vil ændre et fundamentalt Punkt i denne. De Radikales Ordfører, P. Munch, udtalte, at Samfundet har en Pligt til at hjælpe de arbejdsløse, som ikke bliver hjulpet paa anden Maade, men at dette neppe vilde kunne opnaas ad den i Lovforslaget anviste Vej, hvorimod Bestræbelserne burde gaa i anden Retning, hvilket udvikledes og faldt sammen med det nedenfor omtalte Ændringsforslag til 2. Behandling.

I Betænkningen fra Folketingets Udvalg udtalte det *socialdemokratiske Mindretal*, at det maatte »anse det som nødvendigt og rigtigt« at gennemføre Lovforslaget, og Mindretallet fremhævede, »at det vil være umuligt for Kommunerne fortsat at bære de vældige Byrder, de har faaet paalagt ved Ophævelsen af den ekstraordinære Understøttelse gennem Arbejdsløshedsfonden, hvilket er en Følge af den nylig stedfundne Revision af Arbejdsløshedsloven, idet Kommunerne overalt har set sig nødsaget til at overtage Opgaven ved at understøtte disse vanskeligt stillede Medborgere gennem Hjælpekasserne.«

Da det imidlertid viste sig umuligt at samle den nødvendige Tilslutning i Udvalget til Lovforslaget, støttede Mindretallet det af det radikale Medlem stillede, nedenfor omtalte Ændringsforslag.

Venstre-Mindretallet udtalte, at det »er af den Opfattelse, at det vilde være urigtigt nu at fravige det Princip, som er Grundlaget for Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, og som gaar ud paa, at den særlige Understøttelse, Staten skal yde